

Debreceni Ítéltábla Bhar.I.242/2022/7.

Ügyszám:

IV/ 0 1 9 3 4 - 0 / 2022

Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.491/2021/5.

Erkezett:

2022 AUG 25.

Nyíregyházi Járásbíróság, 38.B.332/2021/7.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat

Melléklet:

7

db

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

a Nyíregyházi Járásbíróság útján

Az ügy száma

B. 332/2021

2022 -08- 14

16-I

Péld.

Mell.

db

Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / e-mailen / faxon

Alírást:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Én,

jogi képviselő: Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: Dr. Szikinger István

a Debreceni Ítéltábla I.242/2022/7 sz. végzésével szemben – amelyet jogi képviselőm 2022. június 15--én vett át - az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ának (1) bekezdése alapján.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot: állapítsa meg, hogy a Debreceni Ítéltábla I.242/2022/7 sz. végzése a Nyíregyházi Törvényszék 2 február 10. napján kelt 1.Bf.491/2021/5. számú ítéletére is kiterjedően – sérti az Alaptörvény IX cikkének (1) bekezdésében rögzített jogomat a véleménynyilvánítás szabadságára.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság Alaptörvény IX, cikkének (1) bekezdésébe ütközés miatt semmisítse meg a Debreceni Ítéltábla I.242/2022/7. sz. végzését - a Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.491/2021/5. számú ítéletére is kiterjedően.

indokolás

Érintettségemet azzal támasztom alá, hogy a jelen indítványban hivatkozott büntetőeljárást velem szemben folytatták le, a másodfokú ítélet és Debreceni ítéltábla végzése közvetlenül az én ügyemben született, a jogkövetkezmények is engem sújtanak. A jogorvoslati lehetőségeket (fellebbezés a másodfokú határozat ellen) kimerítettem, a harmadfokú határozat ellen a felülvizsgálat kérelmezése nem megengedett.

Kéréstem indokolását az alábbiakban adom elő.

Érdemi indokolás

Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

IX. cikk (1) bekezdés

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

A tényállásról:

Az I. fokú ítéletben megállapított első tényállás szerint:

██████████ vádlott 2019. február 3. napján – az ██████████ szám alatti otthonában található számítógépét használva – a ██████████ ternetes közösségi oldalon bejegyzést tett közzé, amelyben a ██████████ Rendőrkapitányság vezetőjét, ██████████ rendőr ezredest despotának nevezte, nulla szakértelemmel, jogtiprások garmadájával, hozzá nem értéssel, jogszabályok nem tudásával vagy tudni nem akarásával, kulturálatlansággal, felsőbbrendűség-érzettel, göggel jellemezte, továbbá kijelentette, hogy – véleménye szerint – ██████████ sértett alkalmatlan vezetőnek.

A fenti bejegyzést 2019 február első felében a ██████████ többen megosztották, mivel ██████████ vádlott a bejegyzés elején közölte, hogy az ezt megosztó személyek között pirotechnikai termékeket sorsol ki.” [I. fokú ítélet, 5 – 6. pontok].

a második tényállás:

██████████ vádlott 2019. április 23. napján – az ██████████ szám alatti otthonában található számítógépét használva – ██████████ számon, elektronikus úton, közérdekű adatok és közérdekből nyilvános adatok igénylésére szolgáló formanyomtatványon beadványt küldött a ██████████ kapitányságra, amelyben ██████████ rendőr őrnagy sértettől, aki a ██████████ Rendőrkapitányságon hivatalvezetőként és adatvédelmi megbízottként teljesít szolgálatot, személyes meghallgatása érdekében időpontot kért. Beadványában – ██████████ sértetthez címezve – az alábbiakat írta: „... a párom undort kapott magától ...”, „Magánemberként a maga munkásságáról melleleg az a véleményem, hogy nem hányingerkeltő, hanem okádék színvonal. Mentségére legyen mondva, hogy a ██████████ rendőrség állományának a tagja, ami sok mindent megmagyaráz” [I. fokú ítélet, 8. pont].

Mindkét sértett becsületsértés miatt tett feljelentést, és terjesztett elő magánindítványt.

A Nyíregyházi Járásbíróság megállapította, hogy minkét tényállás esetében a közhatalmat gyakorló személyeknek a munkájukkal kapcsolatos bírálatról volt szó. Az első fokon eljáró bíróság hivatkozott az Alkotmánybíróság döntéseire, és megállapította [26. pont], hogy azok alapján [különösen: 36/1994. (VI.24.) AB határozat] „...a hatóság, hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus e minőségére tekintettel megfogalmazott, becsületének csorbítására alkalmas értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető. Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítéletet és személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül

élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatot tartalmaznak.”

Azt is megállapította a Nyíregyházi Járásbíróság, hogy az inkriminált kijelentések bizonyítás útján ellenőrizhető konkrétumokat nem tartalmaznak, ezért azok véleménynek minősülnek [38.pont].

A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék azt hangsúlyozta az ügyészi indítványra hivatkozva [5], hogy „...az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV.18.) számú határozata egyértelműen leszögezte, hogy az emberi méltóságból fakadó becsület, jó hírnév, és az állami intézményekbe vetett közbizalom a véleményszabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti. Egyúttal a korábbi alkotmánybírósági gyakorlathoz képest hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánítás határa, a közszereplőket támadó bírálat esetén is, a mások emberi méltóságából fakadó becsület és jó hírnév védelme”. Emellett hivatkozott még a másodfokú bíróság a 3329/2017. (XII.8. AB határozatra.

Lényegében ezt az érvelést fogadta el a Debreceni Ítéletőzta is azzal, hogy a 7/2014 (III.7.) AB határozatot emelte ki mint a közhatalmat gyakorló ember méltóságát védő iránymutatást [23].

Jogi érvelés

Megítélésem szerint a másodfokú ítélet és a harmadfokú végzés tévesen értelmezi az Alkotmánybíróság hivatkozott határozatait. A 7/2014 (XII.8.) AB határozat teljes mértékben megerősítette a testület korábbi álláspontját, ezért is semmisítette meg az álláspontja szerint a véleményszabadságot korlátozó ítéleteket. A korábbiakkal egyezően hangsúlyozta:

[31] „...a hatóság, hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus e minőségére tekintettel megfogalmazott, becsületének csorbítására alkalmas értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető”.

A 13/2014. (IV.18) AB határozat polgári ügyben született ! Ezt az Alkotmánybíróság hangsúlyozta is. Sőt: maga az egyik megtámadott határozatot hozó bíróság is kimondta: „a közügyek vitatása során az értékítéletet magában foglaló vélemény alkotmányosan nem büntethető” [3]. Hozzátette a határozat: „...A közügyeket vitató közlésekkel szembeni állami büntetőhatalom gyakorlása a büntetőjogi szankció súlyossága, stigma jellege és öncenzúra kiváltására alkalmas hatása miatt ugyanakkor különösen érzékenyen érinti a véleményszabadságot és a szabadsággal élni kívánókat (vö. jelen Indokolás [29]–[32] bekezdéseivel). A büntetőjogi jogszabályoknak éppen ezen okok miatt nem lehet olyan kiterjesztő értelmet adni, amely lerontaná vagy korlátozná az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítás szabadságát.”

Ebből értelemszerűen következik, hogy az Alkotmánybíróság kimondta ugyan az emberi méltóságot sértő kijelentések jogellenességét, egyidejűleg óvott azonban attól, hogy ezt „egy az egyben” átvigyük a büntetőjog alkalmazására. Máig irányadó ugyanis a testület álláspontja a büntetőjog szerepét illetően [30/1992. (V.26.) AB határozat].

„[a] büntetőjog a jogi felelősségi rendszerben az ultima ratio. Társadalmi rendeltetése, hogy a jogrendszer egészének szankciós zárköve legyen. A büntetőjogi szankció, a büntetés szerepe és rendeltetése a jogi és erkölcsi normák épségének fenntartása akkor, amikor már más jogágak szankciói nem segítenek”.

Még két kérdéstről kell szólni az Ítéletábra végzése kapcsán.

[27] „Jelen ügyben a terhelt kijelentései sem véleménynyilvánításnak, sem értékítéletnek nem minősíthetők. A terhelt magatartása a véleménynyilvánítás szabadságának határait túllépte, a lealacsonyító, becstelentető kijelentései a rendőri vezetők emberi méltóságát sértették, ezért a cselekménye tényállásszerű”.

A Törvényszék [20] abban egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy az inkriminált kijelentések nem tényállítások. Az ítéletábra ezzel nem értett egyet. Ezzel azonban álláspontom szerint a támadhatatlan tényállást változtatta meg úgy, hogy abból következően a minősítésnek is változnia kellett volna. Ráadásul az Ítéletábra semmilyen bizonyítékra nem hivatkozik az idézett megállapításának az alátámasztására.

A másik, ugyanabban a pontban: az emberi méltóság sérelme. Ez már a Nyíregyházi Törvényszék ítéletében is szerepelt [35 – 38. pontok]. Ezt azonban nem fejti ki sem a másodfokú, sem a harmadfokú bíróság. Az Alkotmánybíróság a 3263/2018 (VII.20.) AB határozatában határozta meg az emberi méltóság mércéjét [41]:

„Az emberi méltóságnak ezt a korlátozhatatlan tartományát nem a méltóságból fakadó egyes részjogok (pl. becsület, jóhírnév) minősített, intenzív becsmérlése sérti, hanem az, ha a véleménynyilvánítás eleve ennek a sajátosan védett szférának a megsértésére irányul. Ilyen jogsértés lehet egyrészt az, ha a megszólaló tagadja, kétségbe vonja az érintett(ek) emberi mivoltát, emberként kezelésének követelményét, másrészt az, ha az emberi természet legbelsőbb köreibe hatol, öncélúan támadva a személyiség és az identitás lényegét alkotó vonásokat.” Ilyenről a jelen ügyben nem volt szó, és ezen alkotmánybírósági mérce szerint az eljáró bíróságok nem is értékelték az inkriminált kijelentéseket. Szó sem volt az emberi létezés, az emberi minőség megkérdőjelezéséről, az emberi természet legbelső köreibe hatolásról.

Kérem, hogy a kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasznak helyt adni szíveskedjenek.

Kelt: Budapest, 2022-08-06,

 indítványozó nevében és képviselőként tisztelettel:

mellékletek: 1. ügyvédi meghatalmazás 2. adatvédelmi nyilatkozat